

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 2. juli 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-58035/2025-VLR
(9. afdeling)

Klager (Biologisk mor)
og
Klager (Biologisk far)
(begge advokat Rasmus Hedegaard, beskikket)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Mette Halmø Rasmussen
v/ advokat Anna Egesbæk)

Yderligere part:
Barn
(advokat Kirstine Kryger Dyekjær, beskikket)

Retten i Aarhus har den 10. november 2025 afsagt dom i 1. instans (sag BS-30648/2025-ARH).

Landsdommerne Lars Christensen, Cecilie Maarbjerg Qvist og Henrik Gisløv (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), har gentaget deres påstand for byretten om, at Ankestyrelsens afgørelse ophæves.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Barn har tiltrådt Ankestyrelsens påstand.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt en udtalelse af 4. december 2025 fra adoptanterne vedrørende Barn.

Forklaring

Klager (Biologisk mor) har forklaret, at hun kan genkende forklaringen, som er nedskrevet i byretsdommen. Hun og Klager (Biologisk far) bor stadig sammen i By. Det er kun dem, der bor der. De er stadig ved at søge job, men har ikke fundet noget endnu. Deres netværk hjælper dem med at lede efter arbejde. Kommunen hjælper dem også. De har ikke set Barn siden september 2025. Hun og Klager (Biologisk far) har søgt om samvær med Barn. Hendes forældre har også søgt om samvær med Barn. De har ikke fået svar på ansøgningen om samvær. Det er vigtigt, at børn ved, hvor de kommer fra, og derfor er det vigtigt, at Barn får samvær med dem. Hun tænker ikke, at det er godt for Barn, at hun skal bortadopteres, for Barn har haft mange skift. Hun synes, at børn skal se deres biologiske forældre en gang om måneden og måske også mere. Ved samværene ville de kunne lege med Barn, tale med hende og lære hende ting. Hun mener ikke, at man nu kan se, om de vil kunne tage vare på Barn i fremtiden. De er førstegangsforældre, og de vil kunne udvikle sig rigtig godt. Hun vil mene, at hvis man lavede en undersøgelse om 3-4 år, ville hun og Klager (Biologisk far) have fået arbejde, og de ville måske have lært noget mere om at være forældre. Hun vil mene, at de kan udvikle sig over tid. Hun synes, at deres samarbejde med kommunen er ok i dag. Det er længe siden, at de har haft møde med kommunen. De har altid været samarbejdsvillige. De ville også være samarbejdsvillige, hvis Barn skulle være anbragt uden for hjemmet. Det er lidt tid siden, at de søgte om samvær med Barn. Det er måske lidt mere end en måned siden.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoption i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 3, kan adoption efter stk. 2 meddeles, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Der er ubestridt, at betingelserne i barnets lov for anbringelse af Barn uden for hjemmet er opfyldt, og spørgsmålet for landsretten er således, om det er sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, og om det af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst vil være bedst for hende, at der sker bortadoption.

Der skal, jf. Højesterets praksis, være en høj grad af sandsynlighed for, at forældrene uanset støtteforanstaltninger ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet. Det fremgår desuden af forarbejderne til adoptionslovens § 9, stk. 3, at barnets alder har betydning ved vurderingen af, om det er sandsynliggjort, at forældrene varigt er uden forældreevne, og at der alt andet lige skal mere til at sandsynliggøre, at dette er tilfældet, hvis der er tale om et helt lille barn, end hvis der er tale om et større barn, hvor det har været muligt at vurdere forældreevnen og relationen mellem barnet og forældrene i en periode. Er der tale om et helt lille barn, stilles der således større krav til sandsynliggørelsen af den manglende forældreevne.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) fra den 27. september 2024 til den 13. november 2024 boede på Familieinstitution. Barn blev født Dato 1 2024, og forældrene blev udskrevet fra barselsgangen til Familieinstitution Dato 2 2024.

Den 13. november 2024 blev Barn akut anbragt uden for hjemmet ved en formandsbeslutning. Det fremgår af en udtalelse af 14. november 2024 fra Familieinstitution, at i døgnene inden Barn blev anbragt uden for hjemmet, så de en markant

og vedvarende forværring af Barns trivsel og udvikling. Det fremgår endvidere af udtalelsen, at det samlet ses, at både Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) fremstår med så massive udfordringer i forældreskabet, at de ikke ses at være i stand til at varetage omsorgen for Barn på betryggende og udviklende vis. Dertil fremstår de med yderst sparsom indsigt i egne vanskeligheder samt manglende evne til at handle på og integrere vejledning. Familieinstitution har vurderet, at det ikke er muligt at tilføre dem viden og læring i et tempo, der tilgodeser Barns behov.

Det fremgår af endvidere af sagens oplysninger, at både Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) har lav begavelse og at de gennem deres opvækst har haft betydelige vanskeligheder.

Af forældrekompetenceundersøgelsen vedrørende Klager (Biologisk far) fremgår blandt andet, at det ikke vurderes, at Klager (Biologisk far) i tilstrækkelig grad kan lære at aflæse Barns følelsesmæssige behov korrekt og agere uden forsinkelse herpå. Ligeledes vurderes det, at en dagligdag med Barn vil belaste Klager (Biologisk far) i en grad, der overstiger hans personlige ressourcer. Det vurderes ikke, at Klager (Biologisk far)

på egen hånd, hverken nu eller på sigt, vil kunne varetage den fulde omsorg for Barn, hverken følelsesmæssigt eller kognitivt.

Af forældrekompetenceundersøgelsen vedrørende Klager (Biologisk mor) fremgår blandt andet, at Klager (Biologisk mor)s kognitive forudsætninger samlet ikke vurderes adækvate til at imødekomme Barns behov, og de ses ikke at kunne fordre den udvikling, Klager (Biologisk mor) vil skulle gennemgå for at nå til et punkt,

hvor hun ville kunne varetage omsorgen for Barn inden for en for Barn relevant tidshorisont, hverken selvstændigt, i samarbejde med Barns far eller med støtte. Desuden fremgår, at samlet vurderes Klager (Biologisk mor) hverken nu eller på sigt at kunne opnå den fleksibilitet, der kræves for at skabe tilstrækkelige forandringer i sin forældreadfærd. Det fremgår endelig, at Klager (Biologisk mor) endnu er meget ung, og det ses, at der kan ske en positiv udvikling i personligheden i de tidlige voksenår.

Klager (Biologisk mor) har udviklet sig i forhold til, at der ikke længere ses udadreagerende adfærd. Den lange historik med såvel kognitive som følelsesmæssige vanskeligheder indikerer dog samlet, at Klager (Biologisk mor) ikke vil kunne udvikle sig i et for Barn relevant tempo.

Klager (Biologisk far) har deltaget i en række samvær med Barn efter anbringelsen, mens Klager (Biologisk mor) kun har deltaget i få samvær med Barn. Samværene har været afviklet med støtte, og det kan ikke lægges til grund, at der i forbindelse med samværene er sket en udvikling af Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor)s forældreevne.

Landsretten finder, at der på den baggrund og efter en samlet vurdering af sagens oplysninger uanset Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far)s unge alder er en høj grad af sandsynlighed for, at de uanset - støtte foranstaltninger varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

Landsretten finder endvidere, at væsentlige hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst indebærer, at adoption er bedst for hende, idet alternativet til adoption vil være, at hun med høj grad af sandsynlighed vil skulle tilbringe hele sin barndom hos en professionel plejefamilie med den usikkerhed, dette indebærer, bl.a. med hensyn til at plejeforholdet kan blive afbrudt.

Landsretten tiltræder herefter, at betingelserne for adoption af Barn uden samtykke i adoptionslovens § 9, stk. 2, jf. stk. 3, er opfyldt.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til nogen anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 02-07-2026 kl. 10:00

Modtagere: Indstævnte Ankestyrelsen, Advokat (H) Kirstine Margrethe Kryger
Dyckjær, Appellant Klager (Biologisk far), Appellant Klager (Biologisk mor)